

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) 2016/304**af 2. marts 2016****om registrering af en betegnelse i registret over garanterede traditionelle specialiteter (Heumilch/
Haymilk/Latte fieno/Lait de foin/Leche de heno (GTS))**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012 af 21. november 2012 om kvalitetsordninger for landbrugsprodukter og fødevarer ⁽¹⁾, særlig artikel 15, stk. 1, og artikel 52, stk. 3, litra a), og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Østrigs ansøgning om registrering af betegnelsen »Heumilch«/»Haymilk«/»Latte fieno«/»Lait de foin«/»Leche de heno« er blevet offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende* ⁽²⁾, jf. artikel 50, stk. 2, litra b), i forordning (EU) nr. 1151/2012.
- (2) Den 17. december 2014 modtog Kommissionen tre meddelelser om indsigelse fra Tyskland (indgivet af Naturland — Verband für ökologischen Landbau e.V., Gläserne Molkerei GmbH og Bauernverband Mecklenburg-Vorpommern e.V.), som også indeholdt de respektive begrundede indsigelser. Den 30. december 2014 blev en meddelelse om indsigelse indgivet direkte til Kommissionen af den tyske sammenslutning VHM (Verband für handwerkliche Milchverarbeitung im ökologischen Landbau e.V.). Den 5. januar 2015 fremsendte Tyskland en anden indsigelse om meddelelse (indgivet af Deutsche Heumilchgesellschaft mbH) til Kommissionen.
- (3) Den indsigelsesprocedure, der er baseret på den meddelelse, der blev sendt direkte til Kommissionen af VHM, blev ikke iværksat. I henhold til artikel 51, stk. 1, andet afsnit, i forordning (EU) nr. 1151/2012, kan fysiske eller juridiske personer med en legitim interesse, der er etableret eller har bopæl i en anden medlemsstat end den medlemsstat, hvorfra ansøgningen er indgivet, indgive meddelelse om indsigelse over for den medlemsstat, hvor vedkommende er etableret. Derfor kunne VHM ikke indgive en meddelelse om indsigelse eller en indsigelseskrivelse direkte til Kommissionen.
- (4) Indsigelsesproceduren på grundlag af den meddelelse, som Tyskland sendte den 5. januar 2015, blev ikke iværksat. I henhold til artikel 51, stk. 1, første afsnit, i forordning (EU) nr. 1151/2012, skal en meddelelse om indsigelse indgives inden for en frist på tre måneder fra datoen for offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende*. For den meddelelse om indsigelse, der indkom den 5. januar 2015, var denne frist overskredet.
- (5) Kommissionen undersøgte de tre indsigelser, som Tyskland havde sendt den 17. december 2014, og fandt, at de kunne antages. Ved brev af 19. februar 2015 opfordrede Kommissionen derfor de berørte parter til at indlede passende konsultationer med henblik på at finde en indbyrdes løsning i overensstemmelse med deres interne procedurer.
- (6) Indsigelsen på grundlag af den indsigelse, som Tyskland havde sendt den 17. december 2014 med henvisning til den indsigelse, som var indgivet af Naturland — Verband für ökologischen Landbau e.V., blev trukket tilbage.
- (7) Fristen for at indlede konsultationer blev forlænget med yderligere tre måneder.
- (8) Østrig og Tyskland indgik en aftale, som blev meddelt Kommissionen den 10. august 2015.
- (9) Eftersom den er i overensstemmelse med bestemmelserne i forordning (EU) nr. 1151/2012 i EU-lovgivningen, bør indholdet i den indgåede aftale mellem Østrig og Tyskland tages i betragtning.

⁽¹⁾ EUT L 343 af 14.12.2012, s. 1.⁽²⁾ EUT C 340 af 30.9.2014, s. 6.

- (10) Visse oplysninger i varespecifikationen er blevet ændret. De vedrører muligheden for at adskille producerende bedrifter i særskilte enheder, medtagelse af supplerende former for foder i de 75 % obligatoriske grovfoder, som skal beregnes som et årligt gennemsnit, tilladelse til at anvende grøn kompost til gødskning og lempelse af betingelserne for fremstilling af fugtigt høg, fermenteret høg og produktion og opbevaring af ensilage.
- (11) Disse elementer udgør ikke en væsentlig ændring i henhold til artikel 51, stk. 4, i forordning (EU) nr. 1151/2012. Den ændrede varespecifikation offentliggøres derfor ikke med henblik på indsigelse. Den bør imidlertid knyttes som bilag til denne forordning i informationsøjemed.
- (12) Den aftale, som blev indgået af de berørte parter, indebærer også, at der bør gives en overgangsperiode på to år til de nuværende producenter af produkter, der går under betegnelserne »Heumilch«/»Haymilk«/»Latte fieno«/»Lait de foin«/»Leche de heno«, så de har mulighed for gradvist at bringe dem i overensstemmelse med varespecifikationen. Herudover bør det være tilladt at bringe de produkter, som endnu ikke er markedsført på nævnte dato, i handelen, indtil lagrene er opbrugt.
- (13) Kommissionen er af den opfattelse, at beskyttelsen af garanterede traditionelle specialiteter bør gradueres under hensyntagen til den interesse, som producenterne og aktørerne, som hidtil har anvendt disse betegnelser lovligt, har heri. Derfor bør der under hensyntagen til ovennævnte konklusioner, som parterne er nået til enighed om, og målsætningerne i forordning (EU) nr. 1151/2012 på basis af artikel 15, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1151/2012, som finder tilsvarende anvendelse for også garanterede traditionelle specialiteter, indrømmes en overgangsperiode på to år for producenterne til at anvende betegnelserne »Heumilch«/»Haymilk«/»Latte fieno«/»Lait de foin«/»Leche de heno« uden at opfylde bestemmelserne i varespecifikationen kombineret med tilladelsen til, efter at perioden på to år er udløbet, at fortsætte med at markedsføre produkter, som ikke er i overensstemmelse med varespecifikationen, indtil lagrene er opbrugt, med henblik på mulighed for gradvis tilpasning til varespecifikationen. Sådanne produkter bør dog ikke markedsføres med teksten »garanteret traditionel specialitet«, forkortelsen »GTS« eller det tilknyttede EU-symbol.
- (14) På baggrund af ovenstående bør betegnelserne »Heumilch«/»Haymilk«/»Latte fieno«/»Lait de foin«/»Leche de heno« indføres i registret over garanterede traditionelle specialiteter.
- (15) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Komitéen for Kvalitetspolitikken for Landbrugsprodukter —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Betegnelserne »Heumilch«/»Haymilk«/»Latte fieno«/»Lait de foin«/»Leche de heno« (GTS) registreres.

Betegnelserne i stk. 1 henviser til et produkt i kategori 1.4 — Andre animalske produkter (æg, honning, forskellige mejeriprodukter undtagen smør m.m.) i bilag XI til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 668/2014 ⁽¹⁾.

Artikel 2

Den konsoliderede varespecifikation findes i bilaget til denne forordning.

⁽¹⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 668/2014 af 13. juni 2014 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012 om kvalitetsordninger for landbrugsprodukter og fødevarer (EUT L 179 af 19.6.2014, s. 36).

Artikel 3

Betegnelserne »Heumilch«/»Haymilk«/»Latte fieno«/»Lait de foin«/»Leche de heno« kan anvendes til at betegne produkter, der ikke er i overensstemmelse med varespecifikationen for »Heumilch«/ »Haymilk«/»Latte fieno«/»Lait de foin«/»Leche de heno« for en periode på to år fra datoen for denne forordnings ikrafttræden. Ved anvendelse med henvisning til produkter, som ikke er i overensstemmelse med varespecifikationen, kan sådanne betegnelser ikke ledsages af angivelsen »garanteret traditionel specialitet«, forkortelsen »GTS« eller det tilknyttede EU-symbol.

Når perioden på to år er udløbet, gives producenterne af »Heumilch«/»Haymilk«/»Latte fieno«/»Lait de foin«/»Leche de heno« tilladelse til at fortsætte med at markedsføre produkter, der bærer disse betegnelser, som er fremstillet før udløbet af en sådan periode og ikke er i overensstemmelse med den varespecifikation, der er omhandlet i artikel 2, indtil lagrene er opbrugt.

Artikel 4

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 2. marts 2016.

På Kommissionens vegne

Jean-Claude JUNCKER

Formand

BILAG

ANSØGNING OM REGISTRERING AF EN GTS

Rådets forordning (EF) nr. 509/2006 af 20. marts 2006 om garanterede traditionelle specialiteter i forbindelse med landbrugsprodukter og fødevarer (*)

»HEUMILCH«/»HAYMILK«/»LATTE FIENO«/»LAIT DE FOIN«/»LECHE DE HENO«

EF-Nr.: AT-TSG-0007-01035 — 27.8.2012

1. Navn og adresse på den ansøgende sammenslutning

Navn: ARGE Heumilch Österreich

Adresse: Grabenweg 68, 6020 Innsbruck, ØSTRIG

Telefon: +43 512345245

E-mail: office@heumilch.at

2. Medlemsstat eller tredjeland

Østrig

3. Varespecifikation**3.1. Betegnelser, der skal registreres**

»Heumilch« (de), »Haymilk« (en), »Latte fieno« (it), »Lait de foin« (fr), »Leche de heno« (es).

3.2. Det drejer sig om en betegnelse, der

i sig selv er specifik

gengiver landbrugsproduktets eller fødewarens specifikke egenskaber

Produktion af hømælk er den mest naturlige form for produktion af mælk. Mælken produceres af dyr i traditionelle bæredygtige mælkebedrifter. Den væsentligste forskel mellem almindelig mælk og hømælk og sidstnævntes traditionelle karakter består i, at der ved produktion af hømælk, lige som det var tilfældet i den oprindelige mælkeproduktion, ikke fodres med fermenteret foder. På grund af industrialiseringen og mekaniseringen har landbruget siden 1960'erne i stigende grad fokuseret på produktion af ensilage (fermenteret foder), hvorved produktion af hømælk er faldet. Desuden indeholder retningslinjerne for produktion af hømælk et forbud mod brug af dyr og fodermidler, som i henhold til gældende lov skal betegnes som genetisk modificerede.

Fodringen er tilpasset årstiderne: i grønfoderperioden fodres dyrene med frisk græs, urter og hømælk og visse former for hømælk og tilladte fodermidler, jf. punkt 3.6, og i vinterperioden fodres med hømælk eller andre former for tilladte fodermidler, jf. punkt 3.6.

3.3. Ansøgning om forbehold af betegnelsen i henhold til artikel 13, stk. 2, i forordning (EF) nr. 509/2006

Registrering med forbehold af betegnelsen

Registrering uden forbehold af betegnelsen

3.4. Produkttype

Kategori 1.4. Andre animalske produkter

(*) EUT L 93 af 31.3.2006, s. 1. Erstattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012.

3.5. Beskrivelse af landbrugsproduktet eller fødevarer med betegnelsen i punkt 3.1

Komælk i overensstemmelse med gældende lovgivning.

3.6. Beskrivelse af metoden til produktion af landbrugsproduktet eller fødevarer med betegnelsen i punkt 3.1

Hømælk produceres i henhold til traditionelle produktionsbetingelser, som er i overensstemmelse med det såkaldte »Heumilchregulativ« (regler for hømælksproduktion). Denne form for mælk adskiller sig fra andre mælketyper ved regler, der forbyder anvendelse af fermenteret foder, f.eks. ensilage, og regler, der forbyder anvendelse af dyr og fodermidler, som i henhold til gældende lov skal klassificeres som genetisk modificeret.

»Heumilchregulativ« (regler for hømælksproduktion)

Hømælk er komælk, der produceres af køer, som er i malkeperioden, på mælkeproducerende brug, der har forpligtet sig til at efterleve følgende kriterier. For at sikre at hømælkens traditionelle karakter bibeholdes, må der ikke anvendes dyr eller fodermidler, som i henhold til gældende lovgivning skal klassificeres som genetisk modificeret.

Hele landbrugsbedriften skal drives i overensstemmelse med reglerne for produktion af hømælk.

- a) En bedrift kan dog indeles i tydeligt adskilte produktionsenheder, som ikke alle nødvendigvis skal drives efter disse regler. Det skal i så fald dreje sig om forskellige produktionssektorer, som klart kan lade sig adskille fra hinanden.
- b) Hvis ikke alle enheder på bedriften drives efter reglerne for produktion af hømælk, jf. litra a), skal landbrugeren holde de dyr, der anvendes i den enhed, hvor der produceres hømælk, adskilt fra de dyr, der anvendes i de øvrige enheder, og dokumentere adskillelsen på passende vis.

Tilladte fodermidler

- Der fodres hovedsagelig med frisk græs, bælgeplanter og urter i grønfoderperioden og med hø i vinterperioden.
- Følgende fodermidler regnes og er tilladt som supplerende grovfoder: grønrafs, grønmajs, grønrug og foderroer samt hø-, lucerne- og majsplanter og lignende typer foder.
- Grovfoderet skal udgøre minimum 75 % af tørstoffet i den årlige foderration.
- Kornarter som hvede, byg, havre, triticale, rug og majs er tilladt som foderafgrøder, enten i den form, de normalt markedsføres i, eller i blandinger med klid, foderplanter osv.
- Hestebønner, markærter, lupiner, olieholdige frugter, ekstraheret skrå og ekstraherede foderkager kan også anvendes som fodermidler.

Forbudte fodermidler

- Anvendelse af følgende typer foder er forbudt: ensilage (fermenteret foder), fugtigt hø og fermenteret hø.
- Fodring med biprodukter fra bryggerier, brænderier, mosterier og andre biprodukter fra fødevarerindustrien som for eksempel våd mask eller vådt afskåret materiale er forbudt, med undtagelse af tørt foder i udskårne stykker, melasse som biprodukt fra sukkerproduktion og tørt proteinfoder fra restprodukter fra kornforarbejdning.
- Køer, som er i malkeperioden, må ikke fodres med vådfoder.
- Der må ikke fodres med foder af animalsk oprindelse (mælk, valle, kød- og benmel osv.) med undtagelse af ungvæg, som må fodres med mælk og valle.
- Fodring med haveaffald, nedfaldsfrugt, kartofler eller urea er forbudt.

Gødningsbestemmelser

- Spildevandsslam, produkter af spildevandsslam og kompost fra kommunale rensningsanlæg, med undtagelse af grøn kompost, må ikke tilføres på arealer, som mælkeproducenten udnytter i jordbrugsmæssig henseende.
- Mindst tre uger skal forløbe mellem spredning af staldgødning på mælkeproducenternes jordbrugsareal og anvendelse heraf til afgræsning.

Anvendelse af kemiske hjælpestoffer

- Kun selektiv anvendelse af kemisk-syntetiske plantebeskyttelsesmidler under faglig vejledning fra landbrugskonsulenter og punktbekæmpelse på alle mælkeproducentens grønfoederarealer er tilladt.
- Anvendelse af tilladte sprøjtemidler til bekæmpelse af fluer i stalde til malkekvæg må kun foregå, når de mælkegivende køer ikke er til stede.

Leveringsforbud

- Levering af hømælk må tidligst ske ti dage efter kælvning.
- Hvad angår køer, som fodres med ensilage (fermenteret foder), skal en ventetid på mindst 14 dage overholdes.
- Hvad angår dyr på alpebrug, som på bedriften normalt fodres med ensilage (fermenteret foder), skal omstilles til ensilagefri fodring 14 dage, før de drives op i alpegræsgangene. I modsat fald kan mælken først anvendes som hømælk efter 14 dages græsning på alpegræsgange (som tilhører hømælksleverandøren). På alpegræsgangene må der hverken produceres eller fodres med ensilage.

Forbud mod genetisk modificerede fødevarer og fodermidler

- For at sikre at hømælksens traditionelle karakter bibeholdes, må der ikke anvendes dyr eller fodermidler, som i henhold til gældende lovgivning skal klassificeres som genetisk modificeret.

Andre forskrifter

- Produktion og lagring af ensilage (fermenteret foder) er forbudt.
- Produktion og opbevaring af rundballer indpakket i plastfolie er forbudt.
- Produktion af fugtigt hø eller fermenteret hø er forbudt.

3.7. Landbrugsproduktets eller fødevarens særlige egenskaber

Hømælk adskiller sig fra almindelig komælk på grund af de specielle produktionsbetingelser, som er fastlagt i det såkaldte »Heumilchregulativ«, jf. punkt 3.6.

Ved undersøgelser foretaget af Dr. Ginzinger m.fl. fra Bundesanstalt für alpenländische Milchwirtschaft i Rotholz i 1995 og 2001 kunne det konstateres, at der i 65 % af ensilagemælksprøverne var 1 000 Clostridium-sporer pr. liter. Ved en analyse af mælk leveret til en stor ostefabrik viste det sig, at 52 % af prøverne indeholdt over 10 000 Clostridium-sporer pr. liter. Det fremgik af analyser, at for 85 % af de ensilagefri hømælksprøver lå værdien for sporer pr. liter på under 200, og for 15 % af prøverne lå værdien for sporer på mellem 200 og 300 pr. liter. Hømælk har på grund den særlige fodringsmetode et betydeligt lavere indhold af Clostridium-sporer. Produktion af hårde oste fremstillet af rå hømælk fører dermed til færre alvorlige defekter, hvad angår huldannelse og smag.

I forbindelse med forskningsprojektet »Einfluss der Silage auf die Milchqualität« (ensilages indvirkning på mælkekvæliteten) blev smagen af mælk fra dyr, som blev produceret med og uden fodring med ensilage, undersøgt (Ginzinger og Tschager, BAM Rotholz, 1993). I 77 % af mælkeprøverne fra køer fodret med høfoder blev der ikke konstateret problemer med smagen. Selv ved mælkeprøverne fra køer fodret med ensilagefoder (almindelig mælk) var andelen uden smagsdefekter kun 29 % af den undersøgte mælk. Også i mælkeprøver fra mælketankbiler blev der konstateret en betydelig forskel. I 94 % af prøverne af den ensilagefri hømælk blev der ikke konstateret smagsdefekter. Ved mælk produceret med fodring med ensilage var andelen uden smagsdefekter derimod kun 45 %.

I en afhandling fra universitetet i Wien (Schreiner, Seiz, Ginzinger, 2011) kunne det påvises, at hømælk takket være fodring med grovfoder og grønfoder har et indhold af omega-3-fedtsyrer og konjugerede linolsyrer, der er cirka dobbelt så højt som almindelig mælk.

3.8. Landbrugsproduktets eller fødevarens traditionelle egenskaber

Produktionen af hømælk og den videre forarbejdning er lige så gammel som traditionen med hold af malkekøer inden for jordbruget (ca. 5. årh. f. Kr.). Allerede i Middelalderen blev der i Foralperne og i bjergene i Tyrol fremstillet ost af hømælk på de såkaldte Schwaig-gårde (små alpebrug med mælkeproduktion). Ordet »Schwaig« stammer fra middelhøjtysk og betegner en speciel form for bebyggelse, og navnlig særlig driftsform i alpeområdet. Schwaig-gårde blev ofte opført af jordejerne som permanent bebyggelsesform, og deres kvæghold blev fortrinsvis anvendt til mælkeproduktion (især med henblik på osteproduktion). I Tyrol og Salzburg har de eksisteret siden det 12. århundrede. I bjergområderne var hømælk oprindelig knyttet til produktionen af hårde oste fremstillet af rå mælk. Allerede omkring 1900 blev der fastlagt forskrifter (»Milchregulative«) for ensilagefri mælk, der egner sig til fremstilling af hårde oste. På baggrund af disse tekster blev der i Østrig omkring 1950 udarbejdet »Milchregulative« for mælkeproduktion i delstaterne Vorarlberg, Tyrol og Salzburg. I 1975 blev disse »Milchregulative« gjort mere tidssvarende og fastlagt som krav gældende for mælk, der egner sig til produktion af hårde oste, af den østrigske myndighed for mælkeproduktion (se: »Bestimmungen über die Übernahme von hartkäsetauglicher Milch«, Österreichische Milchwirtschaft, hæfte 14, bilag 6, nr. 23c, af 21. juli 1975). Den tidligere myndighed for mælkeproduktion i Østrig fastlagde frem til 1993 såkaldte ensilagefri områder for bestemte produktionsområder med henblik på at sikre forsyningen af råvaren hømælk (også kendt som »ensilagefri mælk« eller »mælk, der egner sig til fremstilling af hårde oste«) for de osteproducenter, der anvender rå mælk. I 1995 blev det ensilagefri område yderligere beskyttet, da forbundsministeriet for jord- og skovbrug, vand og miljøforvaltning indførte særlige områder med ensilageforbud i retningslinjerne for fremme af et miljøvenligt og ekstensivt landbrug, der beskytter det naturlige miljø (Österreichisches Programm für umweltgerechte Landwirtschaft, ÖPUL).

Traditionelt er fodringen af dyrene i Alperregionerne altid sket i overensstemmelse med hømælkskriterierne. At der længe har fundet osteproduktion sted i alpeområdet fremgår af dokumenter og attester fra 1544 fra alpegræsgangene Wildschönauer Holzalm i Tyrol.

Siden begyndelsen af 1980'erne har et antal producenter af hømælk også drevet deres brug i overensstemmelse med biologiske/økologiske principper.

3.9. Minimumkrav og metoder til kontrol af de særlige egenskaber

—

4. Myndigheder eller organer, der kontroller overholdelsen af produktspecifikationen

4.1. Navn og adresse

—

4.2. Myndighedens eller organets særlige opgaver

—
